

[P. Munch.]

vist i Øjeblikket, saa længe vi ikke vil ordne det fra de lovgivende Myndigheders Side, medfører dette, at Kommunerne kan hjælpe sig igennem og klare Sagerne saa nogenlunde, som det passer i hver Kommune, men med en meget stor Byrde for Kommunernes Vedkommende.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at han havde jo mange Overvejelser i Gang, og naar han nu foretog disse Overvejelser videre, vilde han ogsaa skænke de i Ændringsforslaget indeholdte Bestemmelser sin nøjeste Opmærksomhed. Det takker jeg ham naturligvis for, og jeg er i det hele taget glad for, at den højtærede Minister ikke afskærer Muligheden for fremtidige Overvejelser og Beslutninger. Men paa den anden Side maa jeg jo tilføje, at saa vagt som disse Udtalelser fremsættes her, er de ikke meget Grundlag for, hvad der skal ske i den nærmeste Tid i Danmark.

Vi staar nu langt henne i Vinteren, Forholdene er meget haarde for i hvert Fald mange Tusinder af arbejdsløse, den ene Kommune efter den anden har meget store Vanskeligheder. Men den højtærede Minister siger stadig: Jeg samler Oplysninger, og det, Kommunerne har sagt mig hidtil, er ikke tilstrækkeligt. Men den højtærede Minister kunde jo dog ved et nogenlunde klart Cirkulære med Krav til Kommunerne om bedre Oplysninger faa Besked paa alle disse forskellige Omraader i Løbet af ganske kort Tid. Men hidtil er det ikke sket, og Ministeren samler vedblivende Oplysninger. Hvor længe er vi fra Rigsdagssamlingens Slutning? Mange regner med, at den højtærede Regering bestreber sig for at slutte denne Samling omkring 1. April. Jeg er bange for, at i saa Fald er de paa-gældende Overvejelser ikke endt forinden og Lovgivning ikke tilvejebragt, og at vi da med andre Ord skal vente til næste Samling, før vi begynder at gøre et Forsøg paa at bringe en lille Smule Orden i den Forvirring, som hersker paa dette Omraade. Dette anser jeg for en lidet klog Fremgangsmaade.

Den højtærede Minister nævnte, hvilke Fondens Opgaver var. Jeg maa da have Lov at sige, at det, den højtærede Minister sagde derom, forekommer mig helt igennem at være en Bekræftelse af den Opfattelse, jeg havde af, hvilke økonomiske Opgaver der kunde komme til at paa-hvile Arbejdsløshedsfonden i den nærmeste Tid. Det eneste, som Ministeren i saa Henseende med særlig Styrke kunde frem-

føre udover det, han kaldte Udgifter til lindrende Bestræbelser, var jo Mulighed for Laan. Men Forholdet er dette, at hvis man vilde gaa over til enten i rimelig Tid at lade Staten og Kommunerne betale de Penge, som de skal betale, eller lade Staten yde Forskud paa disse Beløb, som de dog i Løbet af en vis Tid skal betale, ja, saa vilde den Vanskelighed, som Kasserne i den Henseende staar overfor, være fjernet i Øjeblikket, for en kortere Tid i hvert Fald, og der vilde da ikke være Brug for, at Arbejdsløshedsfonden skulde indlade sig paa særlige Laaneforanstaltninger. Den højtærede Minister sagde jo ogsaa til os, at hidtil forelaa der intet Ønske, ingen Opfordring, intet Krav i denne Henseende. Selvfølgelig vilde den lindrende Bestræbelser, som Arbejdsløshedsfonden er Udgangspunkt for, sætter jeg jo megen Pris paa og ikke mindst den Undervisning, som i Tilknytning dertil nu ydes adskillige arbejdsløse, men det drejer sig jo ved disse ikke om mange Penge; de kan ikke forhindre, at Fonden anvendes til det, som er det mest paakrævede i Øjeblikket, nemlig at bringe nogenlunde taalelige Tilstande til Veje i den Krise, vi i Øjeblikket er inde i paa dette Omraade.

Maa jeg endelig om Overvejelserne tilføje, at der var i Udtalelsen om, hvad det var, Indenrigsministeren overvejede med Hensyn til Hjæpekasserne, Ting, som kunde pege paa, at vi kunde komme til Forstaaelse, men der var rigtignok ogsaa Ting, som tydede paa, at den højtærede Minister, naar han tog dette Forslag op, vilde fremsætte Tanker og Krav, som vilde være egnede til at vække ny Modsætning paa dette Omraade, saa jeg fik ikke nogen meget stærk Opmuntring gennem den højtærede Ministers Udtalelser i denne Henseende.

Den højtærede Minister indlod sig paa en Række af Betragtninger over hele den almindelige økonomiske Situation. Det vilde vel føre for vidt at komme ind derpaa nu, men enkelte Bemærkninger ønsker jeg dog at knytte dertil.

Den højtærede Minister dvælede først og fremmest ved Lønniveauet, og jeg forstod ham saaledes, at han anser den Lovgivning, vi har gennemført paa Arbejdsløshedsomraadet, som et Middel til at bringe Lønniveauet ned. Men i saa Fald er det jo mislykkedes; jeg er endda tilbøjelig til at tro, at Forhandlinger om visse Ændringer af Lønninger, som maaske kunde lette Forholdene i visse Fag, er blevet vanskeliggjort ved de bitre og hadefulde